

సరళ ప్రేమల మందిరం

లోకం ఏమిటోయినా లెక్కచేయకుండా ఎప్పుడూ హుమరుగా వుండే సుబ్బా రావు అనాదావిధంగా వుంటే నా మనస్సు తేలికైపోయింది. కళా విహీన దృక్పథం వల్ల కోపస్థంలాకే ప్రసరింపజేస్తూ అలాగే కోర్చున్నాడు. నిశ్చలతను భరించలేక "ఏమిటోయ్, అలాగన్నావ్" అన్నాను.

కూస్యంలాంచి చూపు మరల్చినేలేదు వాడు. మనిషిని కదిపి మళ్ళీ అడిగాను. వాడు మాట్లాడలేదు. వాడికి నావద్ద దాపరిక మేమీ లేదు. నాతో చెప్పగూడని విషయా లేమీ లేవు. "చెప్పకుంటే నామీద ఒట్టు" అన్నాను. టెబుల్ సాయుగులోంచి ఓ పాత డైరీ తీసి, ఒక పేజీ చూపి "యిక్కడెవరించి వస్తుంది. అర్థనూతుంది." అన్నాను.

* * *

14, ఆగస్టు, 58.

"నాయంకాలం కడపటి గంటలలో క్లాసు పేర్కొటి వస్తున్నాను. కొంత దూరం వచ్చే వ్యక్తికి సరళగూడా వెళ్ళిందిదం చూచాను. ఆమెతో మాట్లాడేందు కిదే సమయమనుకుని మడక వేగం చూచ్చించి ఆమె ప్రక్కకు చేరాను.

ఏమింటి కాలేజీనుంచి వచ్చేస్తున్నావ్?" అన్నాను.

"ఏం లేదంటి తలనొప్పిగా వుంది. ఇంతే," అంది ఆమె తల వొంచుకునే.

ఆమె బాధ ఉపశమనం చేసేందుకు నావద్ద ఏమీ లేకపోయినందుకు ఎంతో చింతించా ల్పొచ్చింది.

నా జీవితంలో నా ప్రేమకు పాత్రురా లేవ వ్యక్తి ఆమె. ఒక్కరోజు ఆమెను కాలే జిలో చూడకుండా దినం గడపలేను. కాని ఆమెతో మాట్లాడే అవకాశం ఎన్నాళ్ళకూ రాలేదు. నేనూ, భాస్కరం ప్రక్క ప్రక్కలే కూర్చునేవాళ్ళం క్లాసులో ఆమె కళ్ళు చూచేవే ... ముఖ్యంగా నావైవే వుండేవి. అవే మాట్లాడుకునేవి. సవ్యరకు నేవి. నా ప్రేమ నామె గ్రహించినందుకు పొంగిపోయాను..."

* * *

"ఎక్కడో సరళ" అన్నాను సుబ్బా రావుతో.

"అక్కడెవని యజమాని శింకరనారాయణ గారి ఏకైక పుత్రిక" అన్నాడు సుబ్బా రావు.

డైరీ పేజీలు తిప్పాను. 20, ఆగస్టు, 58:

తొవారకముందే గది తలుపు బాదిన శబ్ద మైంది. నా వేరెటి గొంతెత్తి పిలవడం గూడా వినిపించింది. బద్దకంగా లేచి తలుపు తీశాను. అజానుబాహుమన, అరవింద దళాయి తాక్షుడు... ప్రాణస్నేహితుడు... ప్రక్క పీటవాడు... భాస్కరం నిల్చున్నాడు సవ్యరకూ.

"ఏంరా! ఏం కొంప ములిగిందికి ఇంత ప్రాద్దుస్నే తయారయ్యావ్" అన్నాను విసుగా.

"ఛాస్యూరా. ఛాస్యూ! నేనంటే ఏమను కున్నావ్... పాలోపతికి" నన్ను నెట్టు కుంటూ లోపలికి దూరాడు.

భాస్కరం ప్రారంభించాడు. "రాత్రి నినిమాకెళ్ళాను. సరళ గూడా వచ్చింది. కూడా ఓ చిన్న పిల్లని వెంటేసుకొచ్చింది. ముందు నన్ను చూచి నవ్వింది. తిన్నగా ఆమె వెనకాలే నీటు సంపాదించాను.

* * *

అం. వి. బి. కృష్ణమూర్తి

నామెలు ప్రాణస్నేహితులు. నే నామెలకు నామెలకు నామెలకు

అక్కడ ఆటే జనంగూడా లేరు. పిక్కరు ప్రారంభించాక ఆ చిన్న పిల్ల నిద్ర పోయింది. ఇక మేమిద్దరం మాట్లాడేకిదిగాం. మాట్లాడి ఆమె సన్నెంతో ప్రేమిస్తున్నట్టుగా చెప్పింది. అబ్బ! నిజంగా సరళ పలుకులు చిరుకపలుకులు. ఆమె కంఠం కోకిలకంఠం. అసలు ఆమె వికసించిన లక్ష గులాబీ పూలతో నిండివున్న నివ్యక్షేత్రం" అంటూ త న్మ య త్వం బొందాడు భాస్కరం.

నామీద పది పిడుగులు ఒక్కసారిగా పడ్డట్టయింది!

వెయ్యి విమానాలు నా చెవిమట్టూ తిరిగి నట్టయింది!!

ఓ వంద ఆటంబాంబులు నామీద కుమ్మరించినట్టయింది!!!

"నీవు మాట్లాడావుట గడుబోయ్ సరళ శతో" అన్నాడు భాస్కరం.

"అని నీకు చెప్పిందా?"

"ఆ, నిన్ను ఆమె చాలా మెచ్చు కుందిరా. ఆ రోజు నీవు చాలా బాగా పాడావుట. బాగా సాధనచేస్తే నీవు మన

మన రఫీ బావమరుదుల్లా వుంటాడుట సంగీ తంలా."

వాడి మాటలు నా చెవుల్లో దూరటం లేదు.

12, సెప్టెంబరు 58:

గదితలుపు తియ్యగానే ఓ కవరు కని పించింది. చించాను. దానిలోని ఉత్తరంపైన "దీన్ని మీ స్నేహితుడు భాస్కరంగారి కివ్వండి...సరళ" అని వ్రాసివుంది. తెరచి చూడాలని వుటలాటపడాను. తెరిచాను. అంతా ప్రేమ గొడవే. ఆవిడ శేనాటికెనా భాస్కరమే శరణ్యులుట. కాని నాడు ఆత్మ హత్య తథ్యులుట. ఈవ్యవహారమే అంతా... దాన్ని చించి దూరంగా పారయ్యాలనిపించింది. కాని ప్రాణ స్నేహితుడు భాస్కరం. ఈ విషయం తెలిసే బాధ పడతాడు నేను వాళ్ళిద్దరి దృష్టిలో ఓ నీచుడినై పోతాను. ఆ ఉత్తరం భాస్కరానికివ్యక్త తప్పింది గాడు.

* * *

ఆ తర్వాత భాస్కరానికి ఎన్నో ఉత్తరాలు నా ఆద్రెసుకే వచ్చాయి. అన్ని ట్లోనూ నన్నూ, నా సంగీతాన్ని ఎంతో మెచ్చుకుంటూ వ్రాసేది. ఆమెనుంచి నే నాశించింది ప్రేమ కాని నాకు లభించింది మెప్పులు. కడకు పిల్లిద్దరి మధ్య నేనే అను సంధాన కర్తగా తయారాను.

తెల్ల వెంట్రుకలుండవు

(GOVI REGD)

రంగులనుచూచి మోసపోవద్దు. ఆదిత్యా రిక్మ ము సువాసన "మనమోహిని హేర్ ఆయిల్" అనేక వనమూలికలతో ఆయుర్వేద వద్దతితో తయారైనది 80 వంటి వయస్సువరకు వెండ్రు కలను వల్లగా వుంచును ఇదిగాక మెదడుకు వల్లదనము నిడుస్తు. ఉష్ణాదము, తలనొప్పి వగైరా జబ్బుల రాసీయదు జ్ఞాపకశక్తిని కంటిమాపును వృద్ధిచేయును. కొద్దిగా నెరసివుంటే ఒక పీసా రు 5.0-0 3 పీసాల రు. 12.0-0. సగము నెరసివుంటే ఒక పీసా రు. 8.0-0. 3 పీసాల రు. 15/- పూర్తిగా నెరసివుంటే ఒక పీసా రు. 7/- అ 3 పీసాల రు. 18/- అ వని చేయలేదని ఋజువుపర్చిన పూర్తి పొమ్ము దానను చేయబడును కోరినవారికి పూర్తి.

GENERAL LABORATORIES,
(P. W) P.O. Rajdhanwar (H. Bharg.).

రయ్యాను. ఆవిడవద్దనుంచి వచ్చే ఉత్తరా లన్నీ భాస్కరానికి అందజేసేవాడిని. భాస్కరం ఉత్తరాలు రాసే పద్ధతేవేరు. ఓ నలభైపేజీల పుస్తకంకొని దాన్నో నాలుగైదు పేజీలు వుత్తరంరాసి, ఆమె కాలేజీ కళ్ళే ప్పడు ఆ పుస్తకాన్ని రికార్డులో పజేసే వాడు. ఇదే వాడి పద్ధతి

ఈ విషయాలన్నీ నాకు తెలుసు. కాని ఏమీ చేయలేనివాణ్ణయ్యాను. ఒక్కో వుత్తరం వచ్చినపుడు నా హృదయం బ్రద్దలయ్యేది. అనూయ మంచుకొచ్చేది. పిచ్చివాడిలాగ గంతులేసేవాణ్ణి. భాస్కరం తో తెగ తెంపులు చేసుకోవాలనుకునేవాణ్ణి కాని అలా ఏనాటికి జరిగేది కాదు.

కాలేజీలో ఆవిడ ముఖం చూడడం మానే కాను. అంతకు మునుపు గూడా ఆమె చూచింది భాస్కరంవైపే నావైపేనని భ్రమపడి ఈ స్థితికి వచ్చాను. నన్ను నేనే ఊబిలోకి దించుకున్నాను కడకు మనశ్శాంతి లేని వాణ్ణయ్యాను.

* * *

1, ఆక్టోబరు, 58 :

నా చిన్ననాటి స్నేహితుడు ప్రభాకరం రోడ్డుమీద కనిపించాడు. పిచ్చాపాటి కూట్లాడి, తర్వాత కలుసుకుంటానని చెప్పి

తిరిగాను. సరళ ఆ రోడ్డుమ్యై వనూంది. ఆమె ముఖం లోకి చూచి ఎన్నో రోజు లయింది. ఆమెనుంచి చూపులు మరల్చు కోడం అలవాటయిపోయింది. తక్షణం తల దించేసి నెమ్మదిగా నడుస్తున్నాను.

నా స్నేహితుడు ప్రభాకరం సరళను పలక రించాడు. ఆలా వెళ్లి కాఫీ తాగుదాం రమ్మ న్నాడు సరళని. ఆమె రాసని చెప్పడం నాకు వినిపించింది. "అవునై. నువ్వెందుకోస్తావ్" అన్నాడు ప్రభాకరం అదోవిధంగా ముఖం బెట్టి. ఆమె చరచరా వెళ్లిపోయింది.

2, ఆక్టోబరు, 58 :

ఓ ఉత్తరం సరళవద్దనుంచి భాస్కరానికి వచ్చింది. అందులో రాసివుంది "మీ స్నేహితుడు ను బ్యా రా వు మంచివాడను కున్నాను. పయోముఖ వివకుంభం. తేనె పూసిన కత్తి. మన విషయమంతా నిన్ను మా బావ ప్రభాకరానికి చెప్పినట్టున్నాడు. మాబావ నాతో ముభావంగా వుంటున్నాడు. నాకేదో భయంగావుంది. మీరు మీ స్నేహి తుణ్ణి నమ్మకండి. అతను మంచివాడు కాదు" —

నాకాళ్ళక్రింది భూమి గిర్రు న తిరిగి పోతోంది. ఏ పాపమూ ఎరుగని నామీద ఈ

నిందా! ప్రభాకరం సరళకు బావవుతాడని నాకు తెలిదు. సరళ విషయం ప్రభాకరంతో ప్రస్తావించాల్సిన అవసరం నాకు కలగలేదు. ఈ నిందను నేనెలా భరించగలను? భాస్కరానికి నేనెలా నచ్చుచెప్పగలను? నా నిర్దోషిత్వాన్నెలా ఋజువుపరచుకోగలను?

భాస్కరం వుత్తరం చదువుతున్నపుడు వాడి ముఖకవళికలు గమనిస్తూ కూర్చున్నాను. క్రమంగా ముఖం కోపంతో ఎర్రబడి పోయింది ఉత్తరమంతా చదివి పళ్ళు పటపట కొరికాడు. వాడి కళ్ళలోని ఎరుపురేఖల్ని గమనించాను. వణికిపోయాను. ఏదూ ఆదే నమ్మాడా?...నా నిర్దోషిత్వాన్ని ఋజువు చేసుకోలేనా? ఈ నిందను నేను మోయాల్సిందేనా?...

భాస్కరం కంతం ఖంకుమంది.

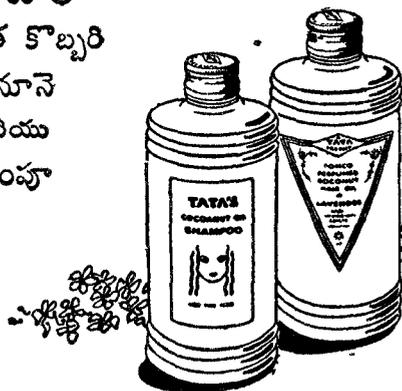
"నాకు ముందే తెలుసు. ఆడవాళ్ళతో కొంచెం జాగ్రత్తగా వుండాలి. మనిద్దరం స్నేహితులను, మనిద్దరిమధ్య తగాదా బెట్టాలనీ కుట్రబన్నింది. ఏదూ...యీ భాస్కరం యిలాంటివాటికి తోణికే రకం గాదని తెలిదు గాబోలు. అప్రాచ్య..."

"ఏవిటి భాస్కరం. ఆవిడ రాసిందే అనుకో. పోనీ, దీన్నో మనకేం పోయింది" అన్నాను. వాడికి నాపైనుండే ప్రేమకీ, అనంచల విశ్వాసానికీ నాకే ఆశ్చర్య మేసింది. నాకే నేనైతే ఎలా వుండేదో పరి

మనోహరమైన కేశములకు

సులభమైన కిటుకు

తాతావారి
సుగంధిత కొబ్బరి
తలనూనె
మరియు
షాంపూ

ది తాతా ఆయిల్ మిల్యు కంపెనీ లిమిటెడ్.

★ స ర శ వ్రే మి ం చి ం ది ★

స్థితి? భాస్కరంలాంటి స్నేహితుడు నా కున్నందుకు ఎంతో గర్వపడ్డాను. మా ఇద్దరి జీవితాల్లోనూ, మా స్నేహానికి ప్రతి బంధం కార్మి ఎవ్వరూ కల్పించలేదని వుద్ఘాసించాను.

8, ఆక్టోబరు, 58

మాదావుడిగా వచ్చాడు భాస్కరం.

“ఎదా వెదా తిడుతూ వ్రాసేశాను. దానికి బాగా బుద్ధి చెప్పాను ఇక యిలాంటి విషయా లె త్రితే నీ ముఖం చూడనన్నాను. ఇప్పుడే రికార్డులో పజేసి వచ్చాను. మంచి నీళ్ళు...” అన్నాడు.

బ్రహ్మానందమైంది. వాడిలాంటి స్నేహితుడు నా కున్నందుకు నే నెంతో పుణ్యం చెసుకున్నాను. నన్ను నేను ఆభినందించు కున్నాను. కాని పైకి ఆనలేకపోయాను-అడె చాలో వుండే బలహీనత—

8 నవంబరు 58;

భాస్కరం జేబులోంచి ఓ శుభలేఖ తీసి

చ్చాడు.

“ఒరేయ్. నిన్ను పెళ్ళికి పిలవడ మేమిటి, పిచ్చిగాని. ఆ రోజు సర్వం నువ్వే చూడా లిరా. మన ప్రేమకు కౌవలసిన వన్నిట్టి నువ్వే ఇవ్చాల్సి” అన్నాడు

“అయితే ఎవరితోనూ వెళ్ళి - సరళ తోనే.. ?”

“ఛా.. దాన్నెవ్వడా చేసుకుంటాడు? నీకూ నాకు వ్యవహారం జెట్టాలని చూచిందే! దాన్ని చేసుకోను నేనంత తేలివి హీనుణ్ణా నీ అర్థం. కవరు తీసి చూడు తెలుస్తుంది” అన్నాడు భాస్కరం.

2, డిసెంబరు, 58

భాస్కరం వెళ్ళినవేళంగా జరిగింది. వెళ్ళికుమార్తె మహాలక్ష్మిలా వుంది. భాస్కరం అద్దంపవంతుడు.

4 డిసెంబరు 58.

మళ్ళీ సరళవద్దనుంచి వుత్తరం వచ్చింది. కాని అది నాకే వ్రాయడమే వుంది.

“భాస్కరాన్ని నేను వృద్ధయశుర్య కంగా ప్రేమించాను. అతినూ నన్నావిధం గానే ప్రేమిస్తున్నాడని నమ్మాను. నన్ను పెళ్ళాడతానని మాటిచ్చాడు. నన్ను స్వర్గంలో విహరించేటట్లు చేస్తానన్నాడు. కాని ఒక్క సారిగా అధోలోకంలోకి తోసేశాడు. నేనే పాపం చేయలేదు. అతన్ని నాదేవంలా పూజించాను. కాని మోసంచేశాడు...” ఇలా సాగింది సరళ వుత్తరం.

కాని నేనేం చేయగలను? ఆ మెఖర్మ ఆ మె అక్షభవించాల్సిందే తప్పదు. భాస్కరం లాంటివాడు అందని మ్రానిపండు. ఆమెది కుచ్చితబుద్ధి. ప్రేమంధమే కాని వృద్ధయం మంచిదిగాదు. భాస్కరం మంచిపనేకేశాడు.

* * *

డైరీలో ఇకదీనికి సంబంధించిన విషయా లేమీలేవు. సుబ్బారావువైపు చూచాను. అతడల్లాగే శూన్యంలోకి మాస్తూ చిన్నగా నవ్వుకుంటున్నాడు. క్రమంగా నవ్వుపోయి ఈలపాటలోకి దిగింది. నెమ్మదిగా, కుర్చీ లోంచిలేచాడు. లోపలికెళ్ళి ఓపాతఫీజేలు పట్టుకొచ్చాడు. తెగిపోయినతంతులు సరి జేయడం ప్రారంభించాడు.

“ఒరేయ్ సుబ్బారావు. ఈవిషయానికి సంబంధించినవంతా చదివేను. ఇంతకీ ఇప్పుడేం జరిగిందిరా అలావున్నావ్?” అన్నాను.

“ఓహ్, ఆసంగతా? చెబుతానుండరా.” మళ్ళీతంతులు కలపడంలో నిమగ్న

డయ్యాడు. “చెప్పవోయ్,” అన్నాను ఫీజేలు లాక్కుంటూ.

సుబ్బారావు చెప్పాడు—

“రాత్రి సినిమాకెళ్ళాను. అంతా ఆరోజు భాస్కరానికి ఏర్పడ్డ పరిస్థితులే రాత్రీనూ. ఓచిన్నపిల్ల మధ్యలో నిద్రపోవడం, హాల్లో జనం ఆటేలేకపోవడం .

“ఏమండీ—మీ స్నేహితుడు కులాసా” అంది సరళ నెమ్మదిగా.

“అ—” అన్నాను విసురుగా.

“విడతెందరు?”

“నలుగురు” అన్నాను సీడినుసగా. వెళ్ళియి ఇంకా సంవత్సరం తిడగలేదు.

“ఎందుకండీ అంతి కోపం?” అంది. ఆకొద్దివెలుగులో ఆ మెకళ్ళలో నీకృతిరగడం గమనించాను. ఆమెను ఏడిపించాలి. కుళ్ళి కుమిలిపోయేట్లుచేయాలి.. ఎలా?

సరళ మళ్ళీ ప్రారంభించింది :

“ఏమండీ ఓమాట. మీపాటంటే నాకు చాలాఇష్టం. మీ మృత్తి మా ముంజే, మీమాటలు వింటుంటే నే నేదోలోకంలో విహరిస్తున్నట్లు భావించి ఆనందిస్తూంటాను. విధివిలాసము తారుమారైంది. భాస్కరంతో నావరివయం ఓ పీడకల. ఆ విషయంలో మీమనస్సు నొప్పించివుంటాను. గతాన్ని మరచిపోండి. క్షమించండి.

ఆవిడముఖం చూచాను. చెంపమీద కన్నీరు సంతతిధారగా ప్రవహిస్తున్నాయి.

“మీరు ప్రేమమూర్తులు. కళారాధకులు. మీమనస్సునవనీతిము. నన్ను గ్రహించండి” అంది.

ఆవిడ మాటలు వింటుంటే నావంటిమీద తేట్లా, జెట్టులా ప్రాకనబుద్ధి.

“నీవు కుచ్చితమైన మనస్సుగలదానివే గాకుండా, చించలవృద్ధయవని ఇప్పుడు తెలుసుకున్నాను. మీదట భాస్కరాన్ని ప్రేమించావు అతిసునీకు అందిలేదు. ఇప్పుడు నన్ను గ్రహించమంటున్నావు ఇంతికి నీవు నెప్పేవేదో తెలిసేట్లు చెప్పి,” అన్నాను

“ఏమీలేదు. మీ మృత్తి నెను మన స్ఫూర్తిగా ప్రేమిస్తున్నాను. మీ స్నేహితుడు నన్ను మోసంచేశాడు. మీకిచ్చే మైతే మునిద్దరం వివాహం చేసుకుందాను,” అంది జాలిగా, నాభుజంమీద చేయివేస్తూ.

“నా స్నేహితుడుచేసిన మోసానికి శిక్ష నాకా? నేను అంతటి తృగ్గకూర్చిని కాదు. ఆ కౌరీక చంపుకో. అని చరచరా లేచివచ్చేశాను” అని ముగించాడు సుబ్బారావు.

అతీమూత్రవ్యాధి నెమ్మదించును

మూత్రంలో వక్రైరపోవడం అతీమూత్ర వ్యాధి (DIABETES) అంటారు ఇది ఎంత ఉన్నదనకరమైన వ్యాధి అంటే, దీని పాలిందినవారు ఆరోజుకొరొజు మృత్యువును ఆనన్నుచూతుంటారు ఈజబ్బు లక్షణాలలో ముఖ్యమైనవి ఎక్కువగా ధాహం, ఆకలి, తర దుగా చక్కెరతోగాని, లేక చక్కెరలేకుండా గాని మూత్రం బయట వెడలటము, దురద మొదలైనవి వీననీ ఛాంపి అనేక సంచ త్వరములు పరిశోధనల ఫలితంగా తయారు కౌచిడినది దీన్ని వాడటంవల్ల నేవకు వేల మందిమృత్యుముఖమునుండి బయటనిర్దూర దీన్ని వాడితే రెండవలేక మూడవ రోజు నుండేమూత్రంలో వక్రైరం తగ్గింది ఆత్యధిక మూత్రంకూడా నివారిస్తుంది మూడురోజుల తర్వాత మీకు బాగా తేలిక ఇస్తుంది దీనికి వత్తంలేదు ఇన్జెక్షన్లు అవసరం లేదు. వివరములు గల ఇంగ్లీషు కరవత్రానికి వ్రాయండి ఉచితంగా పంపెదము.

50 పిల్లల బుద్ధి అరీదు రు. 8-12-0 అ. ప్యాకింగు పోస్టేజీ ఉచితము.

Venus Research Laboratory (A.P.W)
P. O. Box No. 587, Calcutta.